

Munkens store vinlingefærd

I Århus sidder en pæredansk buddhist og forbereder sig på at sejle jorden rundt i sit vikingeskib.

Af Erik Vohnsen
Foto: Torben Stroyer

»Far! Skal vi ikke gå hen og kigge på ham vikingen?«

»Jo. Men han er ikke viking, han er noget, der hedder

»Jamen, han har et vikingeskib, og han ser underlig ud. Så jeg tror på, at han er en rigtig viking.«

I Århus sidder en pæredansk buddhist og forbereder sig på at sejle jorden rundt i sit vikingeskib. De eneste ting, han mangler, før han er klar til at gå i leding, er, hjelme, skjolde og sværd. Men de ankommer i løbet af fjorten dage, og så kaster det gode vikingeskib "Bifrost" trosserne, og drejer dragehovedet mod Caraiibien.

Stedet er Marselisborg Havn i Århus, hvor den hjertevarme zen-buddhist Boris Valentin i et halvt års tid har haft sit vikingeskib liggende. Og lige siden han ankom til havnen, er store og små landkrabber valfarteret til stedet for at se det særprægede skib og snakke med den underlige mand.

Vikingeskib af glasfiber

Skibet er ikke videre kønt, og kun fordi det er monteret med dragehovede og -hale samt rå-sejl, lader man sig overbevise om, at det er en tro kopi af Skuldelev I-skibet fra vikingemuseet i Roskilde. Det 16 me-

ter lange og 4,8 meter brede skib er støbt i plastik og udstyret med alskens moderne elektronik.

»Vikingerne var kendt for at vælge de bedste materialer, og havde de kendt til glasfiber, radar og satellitnavigatorer havde de også udstyret deres skibe ligesom jeg,« forklarer den 28-årige Boris Valentin. »Den eneste forskel på mig og dem er, at de nok havde placeret et par krydsermissiler på fordækket.«

Som 22-årig rejste Boris til Indien, hvor han på tætteste hold oplevede de østerlandske kulturer og religioner. Indtrykkene var så store, at han bortset fra et par enkelte svipture hjem til Danmark, tilbragte godt fire år i landet.

»Jeg er ikke meget for prædikater, men skal du have noget at hægte på mig, er jeg vel nok zen-buddhist og regnbue-kriger. Det vil sige, at jeg ligesom Dalai Lama i Tibet tror på ikke-vold og fredelig sameksistens mellem mennesker. Men jeg er ikke fanatisk,« fortæller Boris, mens han lader hånden glide hen over den glatbarberede isse og videre om til hårpisken i nakken.

Flipper-hybel

Samtalen foregår inde i bugen på det hermetisk lukkede vikingeskib, der for en almindelig vesterlænding mere leder tanken

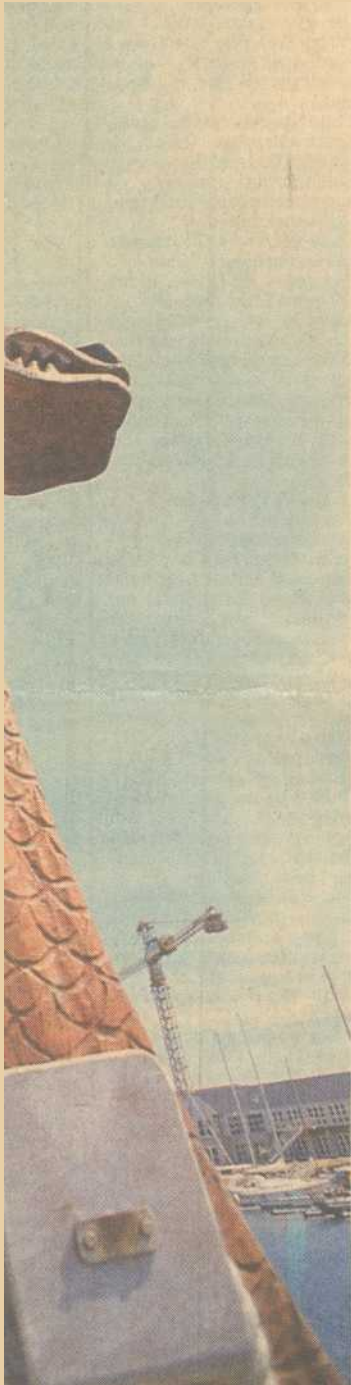
ZEN-BUDDHIST Boris Valentintin ombord på sit vikingeskib "B

hen på en blanding af et buddhist-tempel og en flipper-hybel" fra trosserne end på en skibskahyt. Ene- ste adgang til skibets indre foregår via en luge på agterdækket.

»Det er fordi, jeg er lidt paranoid. Nej, det passer

ikke. Jeg vil bare være helt sikker på, at jeg har en tør verden at gå ned i, når jeg sejler på de store vande.«

Og nede i den fugttætte verden har Boris indrettet forskibet som een stor kæmpebriks med plads til otte-ti sovende persone^{er}.

ib "Bifrost".

Derudover er der en stor sidde-spise-læsebriks samt et veludstyret bibliotek. Her findes også det velfungerende køkken og badeværelse. Hele agterskibet er indrettet som et stort værksted, hvor Boris har

Blandt udstyret er satellit-navigatør og vejrkortplotter

... én stor kæmpebriks med plads til otte-ti personer

... og en stor sidde-spise-læsebriks samt bibliotek.

skinner, som skal give ham det økonomiske grundlag for jordomsejlingen.

»Jeg har aldrig brudt mig om bistandshjælp, og indtil nu har jeg kunnet forsørge mig selv, ved at sælge de smykker og lædervarer jeg laver,« fortæller Boris, som

siger, at han både kan spise og ryge rullesmøger for 1000 kr. om måneden.

Helt bagest i vikingeskibet findes styrehuset, som er noget for sig selv. Det består af en "glaskuppel", hvor låget kan løftes af i godt vejr. Her findes alle de

elektroniske instrumenter, som skal hjælpe Boris jord rundt.

Blandt udstyret er satellitnavigatør, radar, videoekkolod, vindmåler, vejrkortplotter, som alt sammen er koblet indbyrdes sammen.

»Men jeg har også to sekstanter, som jeg kan klare mig med, hvis det hele bryder sammen,« understreger han.

Udover regnbue-krigeren består resten af vikingebesætningen af en noget broget flok — en burger-ædende canadier med hang til Budweisser-øl, en amerikansk total-vegetar, en australier og fire-fem danskere af blandet køn.

En af de få ting, som kan irritere Boris, er, at han ikke er helt økonomisk uafhængig. Skibet står ham i dag i 1.2 millioner kroner. De 400.000 kr. har han tjent ved at lave smykker og læderarbejde. Andre 400.000 kr. har han arvet. Men han skylder stadig banken den sidste tredjedel.

»Jeg vil hellere sejle ud i brandstorm end tilbringe en time sammen med min bankmand. Nu er det godt, at jeg er sådant et fredeligt menneske, eller havde jeg skudt ham for længe siden,« lyder det fra den lune budhist.

Men Boris Valentin er ikke bange for ikke at klare sine afdrag på skibet.

De folk, jeg har med, betaler hver 1800 kr. om måneden til skibet. Derudover satser jeg på, at tjene penge på at sejle med turister, der vil prøve at være ombord på et "rigtigt" vikingeskib. Det er derfor, vi skal have hjelme og sådan noget ombord,« lyder det overbevisende fra Boris. »Og skulle det gå helt galt, kan jeg bare sælge en part i skibet.«

Udover det 80 kvm. store vikingesejl har den 20 tons tunge "Bifrost" en 150 hk. Perkins turbo-diesel til at bringe sig rundt i verden.